

**Die Aktivformen
von "bläken" - "bläke"**

Infinitiv I	Präsens
bläken	bläke

Infinitiv	Futur I
bläken werden	bläke wehde

Infinitiv II	Perfekt
gebläkt haben	jebläkt hann

Infinitiv	Futur II
gebläkt haben werden	jebläkt hann wehde

Partizip I	Präsens
bläkend	am bläke

Partizip II	Perfekt
gebläkt	jebläkt

Präsens	Indikativ
bläke	bläk
bläkst	bläks
bläkt	bläkt
bläken	bläke
bläkt	bläkt
bläken	bläke

Präsens	Konjunktiv I
bläke	bläke
bläkest	bläkes
bläke	bläke
bläken	bläken
bläket	bläket
bläken	bläken

1. P. Sg.
2. P. Sg.
3. P. Sg.
1. P. Pl.
2. P. Pl.
3. P. Pl.

Präteritum	Indikativ
bläkte	bläkden / bläkte
bläktet	bläkdes
bläkte	bläkden / bläkte
bläkten	bläkde/n
bläktet	bläkdet
bläkten	bläkde/n

Präteritum	Konjunktiv II
bläkte	bläkde/n
bläktet	bläkdes
bläkte	bläkde/n
bläkten	bläkden
bläktet	bläkdet
bläkten	bläkden

ech
do
hä/se/et
mer
ehr
se

Futur I	Indikativ
werde bläken	wehd bläke
wirst bläken	wehds / wöhds bläke
wird bläken	wehd / wöhd bläke
werden bläken	wehde/n bläke
werdet bläken	wehdt bläke
werden bläken	wehde/n bläke

Futur I	Konjunktiv I
werde bläken	wähd bläke
werdest bläken	wähds bläke
werde bläken	wähd bläke
werden bläken	wähden bläke
werdet bläken	wähdet bläke
werden bläken	wähden bläke

1. P. Sg.
2. P. Sg.
3. P. Sg.
1. P. Pl.
2. P. Pl.
3. P. Pl.

Perfekt	Indikativ
habe gebläkt	hann jebläkt
hast gebläkt	häs jebläkt
hat gebläkt	hät jebläkt
haben gebläkt	hannt jebläkt
habt gebläkt	hat jebläkt
haben gebläkt	hannt jebläkt

Perfekt	Konjunktiv I
habe gebläkt	hänn jebläkt
habest gebläkt	hänns jebläkt
habe gebläkt	hänn jebläkt
haben gebläkt	hännt jebläkt
habet gebläkt	hännt jebläkt
haben gebläkt	hännt jebläkt

ech
do
hä/se/et
mer
ehr
se

Plusquamperfekt	Indikativ
hatte gebläkt	hadden / hatt jebläkt
hattest gebläkt	haddes / hatts jebläkt
hatte gebläkt	hadden / hatt jebläkt
hatten gebläkt	hadde/n jebläkt
hattet gebläkt	haddet jebläkt
hatten gebläkt	hadde/n jebläkt

Plusquamperfekt	Konjunktiv II
hätte gebläkt	hadden / hätt jebläkt
hättest gebläkt	haddes / hätt jebläkt
hätte gebläkt	hadden / hätt jebläkt
hätten gebläkt	hadden jebläkt
hättet gebläkt	haddet jebläkt
hätten gebläkt	hadden jebläkt

1. P. Sg.
2. P. Sg.
3. P. Sg.
1. P. Pl.
2. P. Pl.
3. P. Pl.

Futur II	Indikativ
werde gebläkt haben	wehd jebläkt hann
wirst gebläkt haben	wehds / wöhds jebläkt hann
wird gebläkt haben	wehd / wöhd jebläkt hann
werden gebläkt haben	wehde/n jebläkt hann
werdet gebläkt haben	wehdt jebläkt hann
werden gebläkt haben	wehde/n jebläkt hann

Futur II	Konjunktiv I
werde gebläkt haben	wähd jebläkt hann
werdest gebläkt haben	wähds jebläkt hann
werde gebläkt haben	wähd jebläkt hann
werden gebläkt haben	wähden jebläkt hann
werdet gebläkt haben	wähdet jebläkt hann
werden gebläkt haben	wähden jebläkt hann

ech
do
hä/se/et
mer
ehr
se

Singular	Imperativ Präsens	Plural
bläk / bläke	bläk	bläkt

Semantesch jesenn erjāwe Konjunktiv II-Forme för em Futur kinne Senn on wehde deshalb hee och nit opgeföht.
Aus semantischer Sicht ergeben Konjunktiv II-Formen im Futur keinen Sinn und werden deshalb hier auch nicht aufgeföhrt.